

INSTRUKCJA TECHNICZNA O-2

OGÓLNE ZASADY OPRACOWANIA MAP DO CELÓW GOSPODARCZYCH

WYDANIE TRZECIE

Instrukcję opracował zespół w składzie:

Jan Ciesielski
Wiktor Grygorenko
Kazimierz Michalik
Krystyna Podlacha
Liliana Poteralska - Walczyńska

zgodnie z zaleceniami Głównego Urzędu Geodezji
i Kartografii reprezentowanego przez Tadeusza
Pilitowskiego, Alicję Madzińską i Edwarda Jarosińskiego.

SPIS TREŚCI

CZĘŚĆ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

	str.
<u>Rozdział I</u> <u>Przedmiot i zakres instrukcji</u>	7
<u>Rozdział II</u> <u>Klasyfikacja map ogólnogeograficznych w skalach 1 : 5 000 - 1 : 500 000 i map tematycznych w skalach 1 : 250 - 1 : 500 000</u>	8
<u>Rozdział III</u> <u>Ogólne podstawy matematyczne map</u>	10
<u>Rozdział IV</u> <u>Instrukcje techniczne w zakresie kartografii</u>	20

CZĘŚĆ II

OGÓLE ZASADY OPRACOWANIA MAP TOPOGRAFICZNYCH I TEMATYCZNYCH

<u>Rozdział V</u> <u>Mapy topograficzne do celów gospodarczych w skalach od 1 : 5 000 do 1 : 500 000</u>	23
<u>Rozdział VI</u> <u>Mapy tematyczne</u>	26

CZĘŚĆ III

OGÓLE ZASADY PORZĄDKOWE

<u>Rozdział VII</u>	<u>Aktualizacja map</u>	30
<u>Rozdział VIII</u>	<u>Zasady prowadzenia metryki mapy</u>	31
<u>Rozdział IX</u>	<u>Kontrola opracowań kartograficznych</u>	32
<u>Rozdział X</u>	<u>Autoryzowanie opracowań kartograficznych</u>	34

C Z Ę Ś Ć I

POSTANOWIENIA OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I ZAKRES INSTRUKCJI

§ 1

Niniejsza instrukcja ustala ogólne zasady techniczne i porządkowe kartograficznego opracowania map w skalach od 1 : 250 do 1 : 500 000 przeznaczonych do celów gospodarczych i społecznych.

§ 2

Przepisy niniejszej instrukcji ustalają:

1. klasyfikacje map ogólnogeograficznych i tematycznych,
2. ogólne podstawy matematyczne map,
3. podział map na arkusze i sposób ich oznaczania,
4. podstawowe kryteria opracowania map,
5. ogólne zasady opracowania map,
6. ogólne zasady porządkowe dotyczące opracowania map.

R O Z D Z I A Ł I I

KLASYFIKACJA MAP OGÓLNOGEOGRAFICZNYCH W SKALACH 1 : 5 000 - 1 : 500 000 I MAP TEMATYCZNYCH W SKALACH 1 : 250 - 1 : 500 000

§ 3

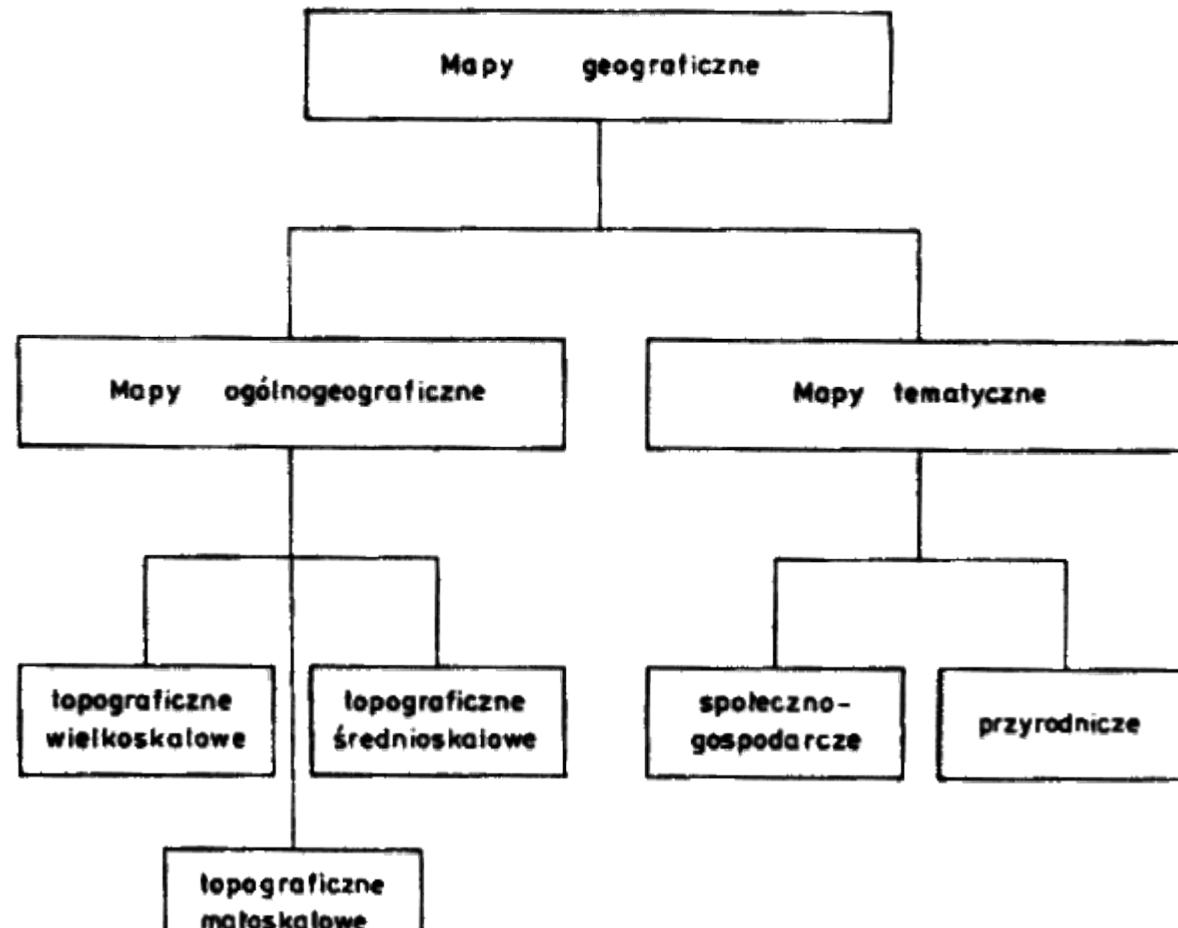
Mapy objęte niniejszą instrukcją stanowią zbiory map w skalach od 1 : 250 do 1 : 500 000, dostosowanych pod względem przeznaczenia, treści, skali i formy graficznej do potrzeb gospodarki narodowej, wykonywanych przez służbę geodezyjno-kartograficzną.

§ 4

Jako główne kryterium klasyfikacji map przyjmuje się kryterium treści. W ramach tego kryterium mapy dzieli się na klasy, zespoły, grupy, podgrupy i rodzaje. Ogólny podział map objętych niniejszą instrukcją uwzględniający charakter prezentowanej treści przedstawiono na schemacie 1.

OGOLNA KLASYFIKACJA MAP

/do celów gospodarczych/

§ 5

Mapy ogólnogeograficzne zawierają wszystkie główne elementy krajobrazu powierzchni Ziemi jak: hydrografię, rzeźbę terenu, osiedla, drogi, lasy, użytki rolne itd., przedstawione z jednakowym względnym stopniem szczegółowości.

Ze względu na skalę oraz związany z nią zakres i stopień uogólnienia treści, mapy ogólnogeograficzne dzielą się na:

- 1) mapy topograficzne wielkoskalowe w skalach 1 : 5 000 i 1 : 10 000,
- 2) mapy topograficzne średnioskalowe w skalach 1 : 25 000, 1 : 50 000 i 1 : 100 000.
- 3) mapy topograficzne małoskalowe w skalach od 1 : 200 000 do 1 : 500 000 włącznie.

Mapy topograficzne wielkoskalowe stanowią źródłowe opracowanie kartograficzne oparte na wynikach pomiarów geodezyjnych.

Mapy topograficzne średnioskalowe i małoskalowe stanowią opracowania kartograficzne pochodne od map topograficznych wielkoskalowych powstałe w wyniku prac redakcyjnych i reprodukcyjnych.

§ 6

Mapy tematyczne są opracowaniami kartograficznymi eksponującymi jeden lub kilka wybranych elementów treści mapy ogólnogeograficznej, bądź określone zagadnienia, zjawiska i procesy społeczno-gospodarcze lub przyrodnicze.

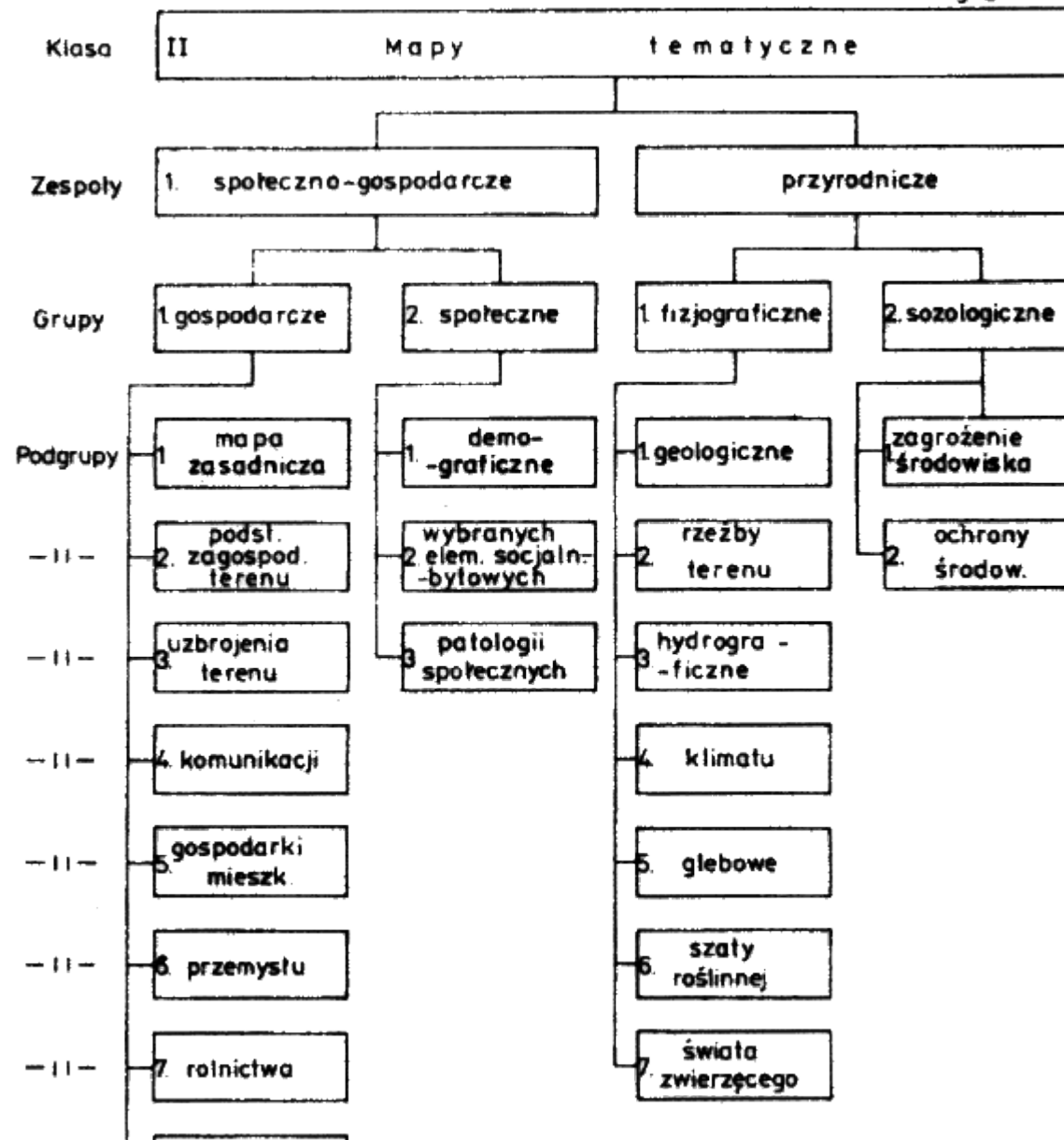
Na mapach tematycznych niezależnie od przedstawionego zagadnienia (tematu) występują wybrane elementy treści ogólnogeograficznej spełniającej funkcję osnowy geograficznej (tzw. podkładu geograficznego).

Mapy tematyczne obejmują w ogólności:

- 1) zagospodarowanie przestrzenne terenu z jego zainwestowaniem w urządzenia inżynierskie nadziemne, naziemne i podziemne,
- 2) zjawiska i procesy występujące w środowisku przyrodniczym łącznie z dynamiką zmian strukturalnych zachodzących w czasie i przestrzeni.

Ogólną klasyfikację map tematycznych przedstawia schemat 2.

Schemat 2
§ 6

Podziały grup tematycznych na podgrupy i rodzaje map stanowią szeregi otwarte, które mogą być rozwijane lub zmieniane stosownie do określonych potrzeb.

R O Z D Z I A Ł I I I O G Ó L N E P O D S T A W Y M A T E M A T Y C Z N E M A P

§ 7

Mapy topograficzne w skalach 1 : 100 000, 1 : 200 000 i 1 : 500 000 opracowuje się w odwzorowaniu kartograficznym.

Zasady tworzenia i stosowania tego odwzorowania regulują odrębne przepisy.

§ 8

1. Mapy topograficzne wielkoskalowe (1 : 5 000, 1 : 10 000) i średnioskalowe (1 : 25 000, 1 : 50 000) opracowuje się w państwowym układzie współrzędnych "1965", lub według zasad określonych w § 7.
2. Państwowy układ współrzędnych "1965" utworzony jest w strefach odwzorowawczych omówionych w instrukcji O-1. W każdej strefie obliczane są współrzędne prostokątne płaskie. Linie siatki współrzędnych prostokątnych płaskich w odstępach:

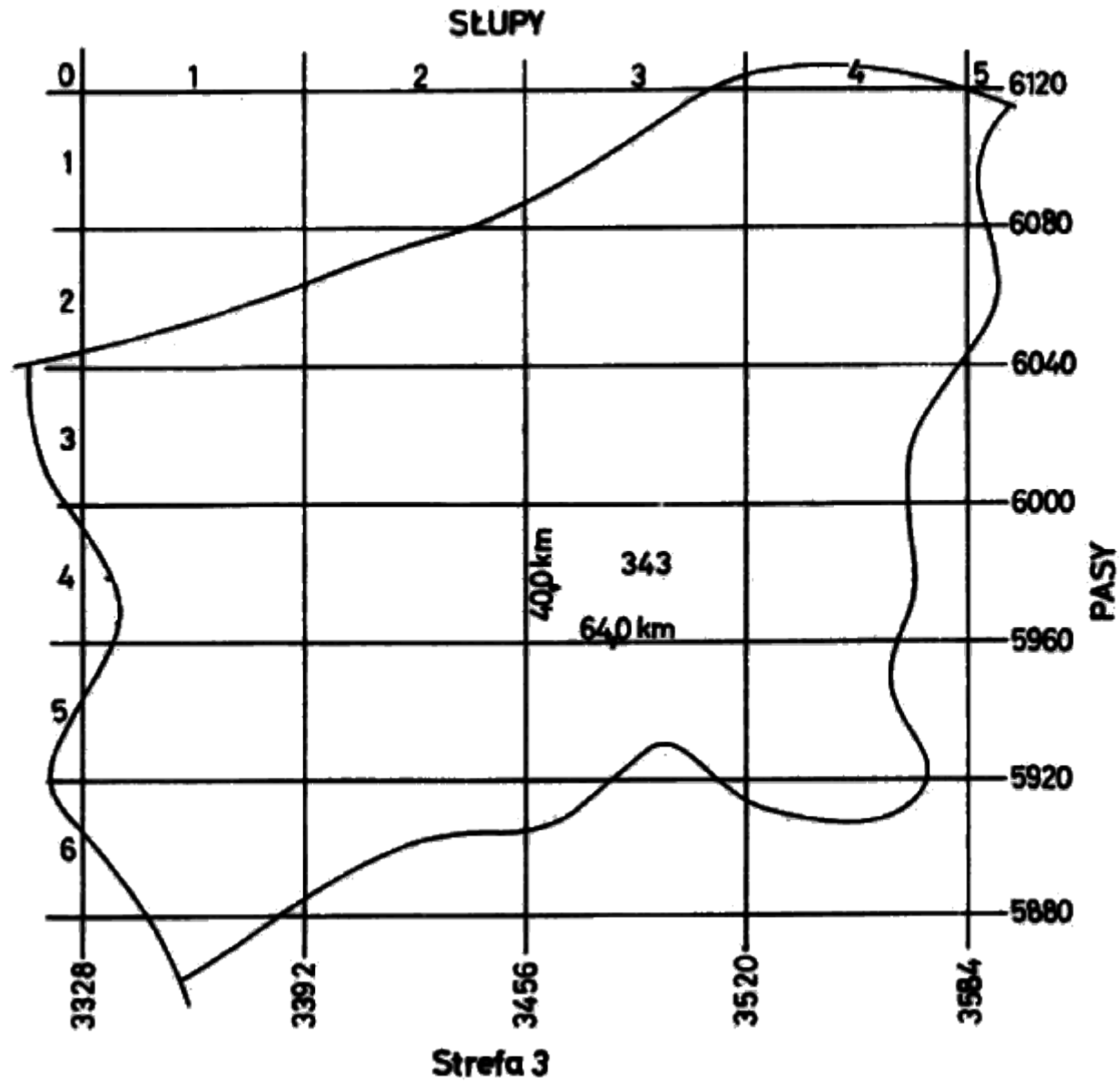
$$\Delta x = 40,0 \text{ km} \qquad \Delta y = 64,0 \text{ km}$$

dzielią każdą strefę układu "1965" na tak zwane sekcje podziałowe. Sekcje podziałowe znajdujące się w jednym poziomie tworzą PASY, natomiast znajdujące się w jednym pionie tworzą SŁUPY.

Pasy i słupy są oznaczane kolejnymi cyframi od 0 do 9. Początek układu współrzędnych prostokątnych płaskich strefy przyjmuje się jako początek podziału strefy na pasy i słupy.

Pasy numerowane są w kierunku z północy na południe, słupy zaś z zachodu na wschód.

3. Sposób podziału na pasy i słupy oraz system ich oznaczeń na przykładzie strefy 3 podano na rysunku 1.

Rys.1

4. Sekcje map topograficznych wielkoskalowych i średnioskalowych opracowuje się w podziale prostokątnym.
5. Rozmiary sekcji map topograficznych wielkoskalowych i średnioskalowych podaje tablica 1.

Tablica 1

Skala mapy	Rozmiary sekcji		Zasięg terytorialny		Liczba pełnych sekcji mieszczących się na jednej sekcji 1:50 000
	Podstawa	Bok	Δy	Δx	
1:50 000	64 cm	40 cm	32,0 km	20,0 km	1
1:25 000	64 cm	40 cm	16,0 km	10,0 km	4
1:10 000	80 cm	50 cm	8,0 km	5,0 km	16
1:5 000	80 cm	50 cm	4,0 km	2,5 km	64

6. Podstawą do podziału na sekcje i systemu oznaczenia arkuszy map topograficznych wielkoskalowych i średnioskalowych jest sekcja podziałowa (64,0 x 40,0 km). Każdą sekcję oznacza się liczbą trzycyfrową którą tworzą:
 - 1) numer danej strefy (pierwsza cyfra),
 - 2) numer pasa w strefie (druga cyfra),
 - 3) numer słupa w strefie (trzecia cyfra).

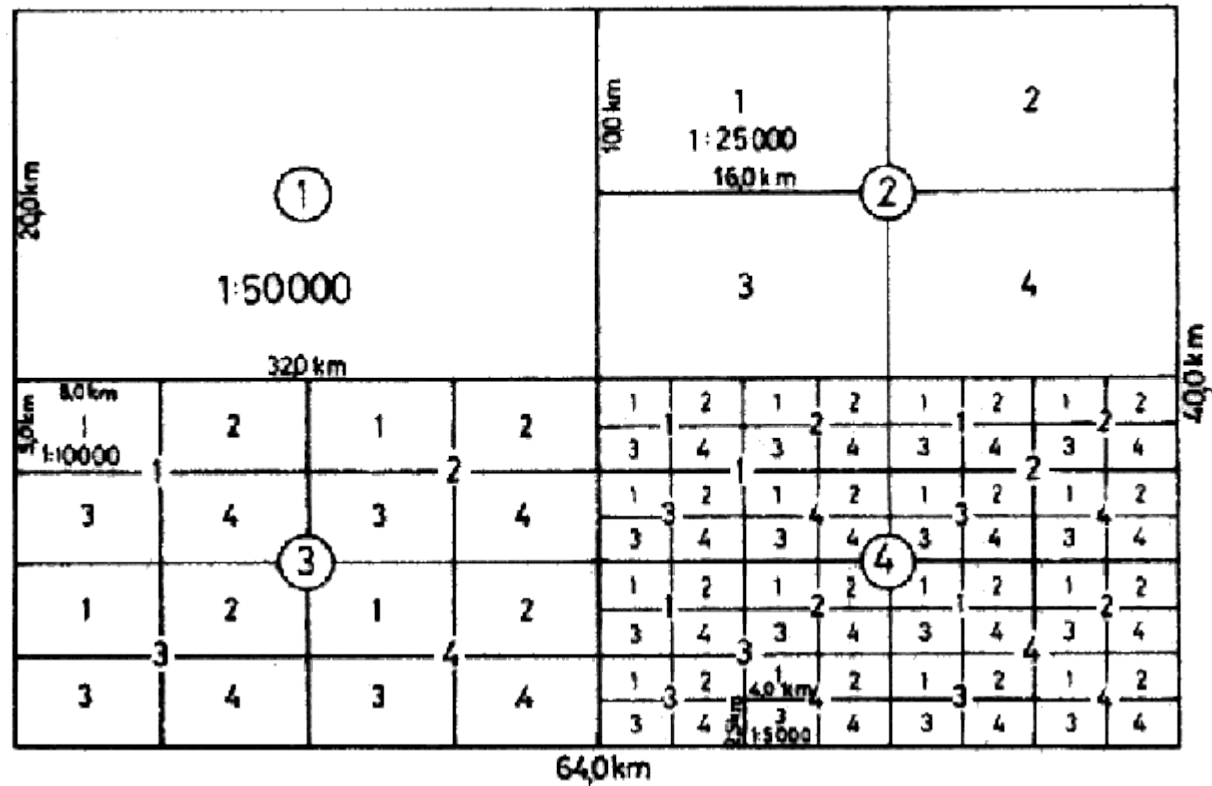
Na przykład: liczba trzycyfrowa 343 oznacza sekcję, znajdującą się w trzeciej (3) strefie, leżącą na przecięciu się czwartego (4) pasa i trzeciego (3) słupa (rysunek 1).

- Sekcje map topograficznych w skalach 1 : 50 000, 1 : 25 000, 1 :10 000 i 1 : 5 000 powstają w wyniku czterostopniowego kolejnego podziału sekcji podziałowej na cztery części (rysunek 2).
- Godła arkuszy map topograficznych w skalach 1 : 50 000, 1 : 20 000, 1 :10 000 i 1 : 5 000 składają się z godła sekcji podziałowej, za którym po kropce, umieszcza się grupy trzycyfrowych liczb oznaczających numery arkuszy map w odpowiednich skalach. Pełne godła arkuszy map topograficznych wielkoskalowych i średnioskalowych na przykładzie sekcji podziałowej 343 podaje tablica 2.

Tablica 2

Skala mapy	Oznaczenie sekcji podziałowej			Nr Nr arkuszy 1:50 000	1:25 000	1:10 000	1: 5 000
1:50 000	3	4	3.	1 2 3 4			
1:25 000	3	4	3.	4 4 4 4	1 2 3 4		
1:10 000	3	4	3.	4 4 4 4	3 3 3 3	1. 2. 3. 4.	
1: 5 000	3	4	3.	4	3	4.	1 2
	3	4	3.	4	3	4.	3 4

SEKCJA PODZIAŁOWA

Rys.2

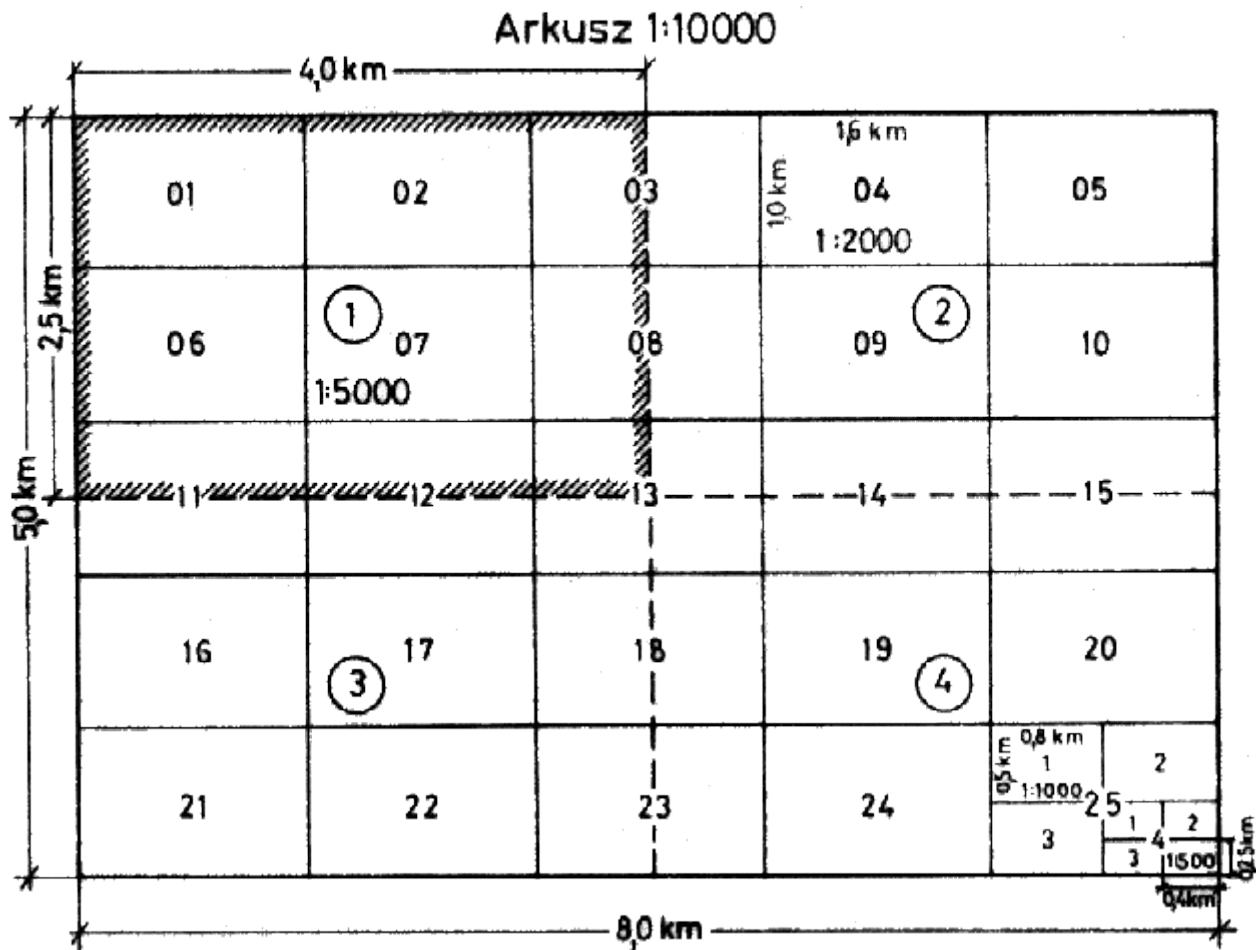
§ 9

1. Mapę zasadniczą w skalach 1 : 5 000, 1 : 2 000, 1 : 1 000 i 1 : 500, o której mowa w § 25 ust. 2, opracowuje się w państwowym układzie współrzędnych "1965".
2. Jeśli mapa zasadnicza dla danego obszaru została już opracowana w lokalnym układzie współrzędnych, to może być prowadzona w tym układzie.
3. Sekcje mapy zasadniczej mają format prostokątów. Rozmiary sekcji mapy zasadniczej podaje tablica 3.

Tablica 3

Skala mapy	Rozmiary sekcji		Zasięg terytorialny		Liczba pełnych sekcji mieszczących się na jednej sekcji 1:10 000
	Podstawa	Bok	Δy	Δx	
1:10 000	80 cm	50 cm	8,0 km	5,0 km	1
1: 5 000	80 cm	50 cm	4,0 km	2,5 km	4
1: 2 000	80 cm	50 cm	1,6 km	1,0 km	25
1: 1 000	80 cm	50 cm	0,8 km	0,5 km	100
1: 500	80 cm	50 cm	0,4 km	0,25 km	400

4. Podstawą podziału na sekcje mapy zasadniczej w skalach 1 : 5 000, 1 : 2 000, 1 : 1 000 i 1 : 500 jest sekcja wielkoskalowej mapy topograficznej w skali 1 : 10 000.
5. Każda sekcja mapy topograficznej w skali 1 : 10 000 (rysunek 3) dzieli się na:
 - 1) 4 sekcje mapy zasadniczej w skali 1 : 5 000, numerowane od 1 do 4,
 - 2) 25 sekcji mapy zasadniczej w skali 1 : 2 000, numerowane liczbami dwucyfrowymi: 01, 02, 03, 04, 05, 06, 07, 08, 09, 10, 11 itd. do 25.
- Każda sekcja mapy w skali 1 : 2 000 dzieli się na 4 sekcje mapy w skali 1 : 1 000 numerowane od 1 do 4, te zaś dzieli się dalej na 4 sekcje mapy w skali 1 : 500 numerowane od 1 do 4.

Rys.3

- Godła arkuszy mapy zasadniczej tworzy się przez dodanie do godła mapy topograficznej w skali 1 : 10 000 kolejnych numerów odpowiednich arkuszy mapy zasadniczej w danej skali, wynikających z ustalonego podziału. Przykład oznaczenia arkuszy mapy zasadniczej przedstawia tablica 4.

Tablica 4

Skala mapy	Godło mapy w skali 1:10 000	Pr arkuszy 1:5 000	1:2 000	1:1 000	1: 500
1:10 000	3 4 3. 4 4 1.				
1: 5 000	3 4 3. 4 4 1.	1 2 3 4			
1: 2 000	3 4 3. 4 4 1.		01 02 03 ... 09 10 11 12 24 25		
1: 1 000	3 4 3. 4 4 1.		25 25 25 25	1. 2. 3. 4.	
1: 500	3 4 3. 4 4 1.		25 25 25 25	4. 4. 4. 4.	1 2 3 4

§ 10

1. Poziomą osnowę geodezyjną map topograficznych wielkoskalowych i średnioskalowych oraz mapy zasadniczej stanowią punkty poziomej osnowy podstawowej i szczegółowej o współrzędnych w państwowym układzie "1965".
2. Wysokościową osnowę geodezyjną map topograficznych i mapy zasadniczej stanowią punkty geodezyjne, których wysokości określono w państwowym układzie wysokości normalnych.

R O Z D Z I A Ł I V

INSTRUKCJE TECHNICZNE W ZAKRESIE KARTOGRAFII

§ 11

1. Zawarte w instrukcjach technicznych przepisy ogólne powinny określać obligatoryjnie w sposób jednoznaczny i zwięzły treść i formę opracowań kartograficznych, a także stawiane im wymagania dokładnościowe.
2. Zawarte w wytycznych technicznych przepisy powinny podawać przykłady zalecanych do stosowania technologii oraz wzory opracowań typowych i odnosić się do technologii powszechnie dostępnych w danym okresie czasu.

Powinny one mieć charakter wskazówek i przykładów postępowania zapewniającego osiągnięcie właściwego poziomu opracowań kartograficznych.

§ 12

Instrukcje techniczne Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii ustalają:

- 1) ogólne zasady techniczne opracowań kartograficznych kraju,
- 2) przedmiot, kryteria dokładnościowe, wzorce map oraz zalecane metody opracowania kartograficznego:
 - mapy zasadniczej,
 - map topograficznych,
 - map tematycznych,
- 3) zasady aktualizacji map.

§ 13

Sposób opracowania i aktualizacji map tematycznych przeznaczonych dla potrzeb resortowych, nieobjętych instrukcjami GUGiK, resorty mogą regulować we

własnym zakresie. Instrukcje resortowe powinny być opracowywane w oparciu o zasady i przepisy GUGiK.

§ 14

Instrukcja techniczna powinna zawierać:

- 1) określenie rodzaju i przeznaczenia mapy,
- 2) charakterystykę techniczną mapy,
- 3) normy techniczne ustalające treść, dokładność i graficzną formę mapy,
- 4) wzory, przykłady i objaśnienia ułatwiające i ujednolicające wykonanie, prac.

§ 15

Instrukcje techniczne Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii otrzymują następującą symbolikę:

- 1) instrukcja dotycząca zasad opracowania mapy zasadniczej otrzymuje oznaczenie K-1,
- 2) instrukcja dotycząca zasad opracowania i reprodukcji map topograficznych do celów gospodarczych otrzymuje oznaczenie K-2,
- 3) instrukcja dotycząca zasad opracowania i reprodukcji map tematycznych (z wyłączeniem mapy zasadniczej) otrzymuje oznaczenie K-3.

§ 16

1. Każde wydanie instrukcji powinno być oznaczone na okładce i karcie tytułowej kolejnością i rokiem wydania oraz informacją o wprowadzeniu zmian.
2. Przed tekstem instrukcji należy podać treść zarządzenia nadającego instrukcji moc obowiązującą oraz wykaz treści instrukcji.

Załączniki należy umieszczać na końcu instrukcji.

C Z Ę Ś Ć II

OGÓLE ZASADY OPRACOWANIA MAP TOPOGRAFICZNYCH I TEMATYCZNYCH

R O Z D Z I A Ł V

MAPY TOPOGRAFICZNE DO CELÓW GOSPODARCZYCH W SKALACH

OD 1 : 5 000 DO 1 : 500 000

§ 17

Mapy topograficzne stanowią obrazy kartograficzne przestrzeni geograficznej, jaką tworzą elementy fizyczno-geograficzne i społeczno-gospodarcze, występujące na powierzchni Ziemi, konstruowane według określonych zasad matematycznych i graficznych.

§ 18

Mapy topograficzne dają wszechstronną charakterystykę wzajemnego rozmieszczenia obiektów i zjawisk terenowych, ich cechy jakościowe, ilościowe oraz nazwy i opisy. Wszystkie elementy przestrzeni geograficznej w obrazie kartograficznym map topograficznych są praktycznie równoważne.

§ 19

1. Treść map topograficznych stanowią:

- 1) osnowa matematyczna (siatka kartograficzna lub siatka kilometrowa, narożniki arkuszy), skala i podziałka mapy oraz punkty osnowy geodezyjnej,
 - 2) osiedla,
 - 3) obiekty przemysłowe, rolnicze i socjalno-kulturalne,
 - 4) koleje i urządzenia z nimi związane,
 - 5) drogi i urządzenia z nimi związane,
 - 6) wody i urządzenia z nimi związane,
 - 7) roślinność, uprawy i grunty,
 - 8) granice: państwa, jednostek administracyjnych, użytków itd.,
 - 9) rzeźba terenu,
 - 10) opisy informacyjne związane z treścią mapy.
- Szczegółowe ujęcie treści oraz kartograficzną formę jej prezentacji ustala instrukcja o opracowaniu i reprodukcji map topograficznych do celów gospodarczych (K-2).

§ 20

Dla map topograficznych będących przedmiotem niniejszej instrukcji ustala się następujące skale: 1 : 5 000, 1 : 10 000, 1 : 25 000, 1 : 50 000, 1 : 100 000, 1 : 200 000, 1 : 500 000.

§ 21

1. Błąd kartowania punktów osnowy matematycznej na czystorysie mapy topograficznej nie może przekroczyć $\pm 0,15$ mm.
2. W przypadku mapy topograficznej w skali 1 : 5 000 lub 1 : 10 000 średni błąd położenia punktów sytuacyjnych I grupy dokładnościowej na czystorysie nie może przekroczyć $\pm 0,5$ mm względem najbliższych punktów osnowy geodezyjnej, a w przypadku terenów zakrytych i górzystych $\pm 0,75$ mm. Średni błąd położenia punktów pozostałych elementów treści mapy nie może przekroczyć $\pm 1,0$ mm.
3. W przypadku map topograficznych opracowywanych w skalach mniejszych od 1 : 10 000 średni błąd położenia punktów sytuacyjnych I grupy dokładnościowej nie może przekroczyć $\pm 0,75$ mm względem najbliższych punktów osnowy geodezyjnej, a w przypadku terenów zakrytych i górzystych $\pm 1,0$ mm.
4. Średni błąd wysokości warstwic na mapach topograficznych we wszystkich skalach nie może przekroczyć:
 - 1) 1/3 zasadniczego cięcia warstwiczowego dla terenów o nachyleniu do 2° ,
 - 2) 2/3 zasadniczego cięcia warstwiczowego dla terenów o nachyleniu $2^\circ - 6^\circ$,
 - 3) 1 zasadniczego cięcia warstwiczowego dla terenów o nachyleniu większym od 6° .

§ 22

Przy przedstawianiu treści map topograficznych we wszystkich skalach powinna być zachowana jednorodność klasyfikacji i charakterystyki poszczególnych elementów treści z uwzględnieniem jednolitych zasad jej doboru i uogólnienia.

§ 23

Przy opracowaniu i wydawaniu map topograficznych dopuszcza się stosowanie uzasadnionych technicznie i ekonomicznie metod sporządzania pierworysów i czystorysów map oraz przygotowania ich do reprodukcji, pod warunkiem zachowania wymagań dokładności i jakości technicznej ustalonych dla map topograficznych w § 21 i § 22.

ROZDZIAŁ VI **MAPY TEMATYCZNE**

§ 24

1. Mapy społeczno-gospodarcze są to mapy obrazujące wybrane zjawiska oraz stosunki gospodarcze i społeczne określonego obszaru.
2. Mapy społeczno-gospodarcze zawierają informacje ilustrujące określone zagadnienia z zakresu struktury zagospodarowania terenu oraz zagadnienia i

zjawiska społeczne przedstawione na tle odpowiednio dobranej mapy ogólnogeograficznej lub wybranych ogólnogeograficznych elementów treści mapy zasadniczej.

§ 25

1. Mapy gospodarcze ilustrują jakościowe i ilościowe zainwestowanie lub zagospodarowanie terenu.
2. Jedną z najważniejszych map gospodarczych jest mapa zasadnicza.
 - 1) Mapa zasadnicza jest to źródłowe opracowanie kartograficzne, zawierające informacje o przestrzennym rozmieszczeniu obiektów ogólnogeograficznych oraz elementów ewidencji gruntów i uzbrojenia terenu.
 - 2) Mapa zasadnicza stanowi:
 - podstawowy materiał kartograficzny wykorzystywany do różnorodnych potrzeb gospodarki narodowej, a w szczególności gospodarki ziemią, planowania przestrzennego, projektowania lokalizacji inwestycji itd.,
 - źródłowe opracowanie kartograficzne do sporządzania innych wielkoskalowych i średnioskalowych map tematycznych oraz aktualizacji mapy topograficznej w skali 1 : 10 000 (1 : 5 000).
 - 3) Mapa zasadnicza powinna być utrzymywana w stanie bieżącej aktualności.
 - 4) Na treść mapy zasadniczej składają się:
 - osnowa matematyczna,
 - granice: państwa, podziału administracyjnego,
 - jednostek ewidencyjnych, działek oraz użytków gruntowych,
 - ogrodzenia trwałe,
 - budowle i budynki,
 - urządzenia inżynieryjno-techniczne nadziemne i naziemne,
 - uzbrojenie podziemne,
 - drogi i urządzenia towarzyszące,
 - koleje i urządzenia towarzyszące,
 - wody i urządzenia towarzyszące,
 - rzeźba terenu i sztucznie ukształtowane formy terenu,
 - rodzaje użytków gruntowych i pokrycie szatą roślinną,
 - tereny rekreacji, zabaw i sportu,
 - pomniki, cmentarze, figury i krzyże przydrożne,

- opisy informacyjne związane z treścią mapy,
- kontury klasyfikacji gruntów i ich oznaczenia oraz numery działek, zgodnie z operatem ewidencji gruntów.

5) Szczegółowy zakres treści dla poszczególnych skal oraz kartograficzną formę jej przedstawienia określa instrukcja dotycząca zasad opracowania mapy zasadniczej (K-1).

6) Mapę zasadniczą opracowuje się w skalach 1 : 500, 1 : 1 000, 1 : 2 000 i 1 : 5 000.

7) Dla określonego obszaru opracowuje się tylko jedną mapę zasadniczą w odpowiednio dobranej skali.

8) Skalę mapy zasadniczej dobiera się w zależności od:

- stopnia zagęszczenia terenu obiektami ogólnogeograficznymi stanowiącymi treść mapy zasadniczej,
- stopnia zainwestowania terenu w urządzenia inżynierijsko-techniczne,
- przewidywanych zamierzeń inwestycyjno-gospodarczych.

9) Układy współrzędnych dla mapy zasadniczej, podział na sekcje oraz godła arkuszy podano w rozdziale III § 9.

10) Błąd kartowania osnowy matematycznej na czystorysie mapy zasadniczej nie może przekroczyć 0,15 mm,

11) Średni błąd położenia punktów sytuacyjnych I grupy dokładnościowej na pierworysie nie może przekroczyć 0,3 mm względem najbliższych punktów osnowy geodezyjnej.

Średni błąd położenia punktów pozostałych elementów treści mapy nie może przekraczać 0,6 mm.

12) Wielkości średnich błędów wysokości warstwic są identyczne jak na mapach topograficznych (§ 21, ust. 4).

13) Do opracowania mapy zasadniczej dopuszcza się stosowanie wszystkich dostępnych i uzasadnionych technicznie i ekonomicznie metod pod warunkiem zachowania wymagań ustalonych dla mapy zasadniczej w ust. 2, pkt. 10, 11, 12.

- Zakres i stopień szczegółowości treści poszczególnych rodzajów map gospodarczych oraz formę graficzną tych map i ich skale ustalają instrukcje K-1, K-3 i odpowiednie instrukcje resortowe.
- Materiałami źródłowymi do opracowania map gospodarczych w zależności od skali są:
 - 1) wyniki specjalnych pomiarów i badań terenowych,
 - 2) dane opisowe i liczbowe dotyczące specjalistycznych charakterystyk technicznych,
 - 3) szczegółowe opracowania kartograficzne dotyczące opracowywanej tematyki mapy.

§ 26

1. Mapy społeczne zawierają informacje ilustrujące określone zagadnienia z zakresu zjawisk i stosunków demograficznych, charakterystyki warunków socjalno-bytowych oraz ich powiązań ze strukturą zagospodarowania przestrzennego, przedstawiona na tle odpowiednio dobranej mapy ogólnogeograficznej lub wybranych ogólnogeograficznych elementów treści mapy zasadniczej.

2. Zakres i stopień szczegółowości treści poszczególnych rodzajów map społecznych oraz formę graficzną tych map i ich skale określa się każdorazowo w zależności od potrzeb.
3. Materiałami źródłowymi do opracowania tych map są odpowiednio dostosowane do treści tematycznej materiały wymienione w § 25 ust. 4.

§ 27

1. Mapy przyrodnicze są to opracowania kartograficzne ilustrujące stan zasobów naturalnych, zjawiska fizjograficzne i wzajemne powiązania występujące między poszczególnymi czynnikami środowiska przyrodniczego oraz skutki działalności ludzkiej w zakresie przeobrażeń tego środowiska na określonym obszarze.
2. Zakres i stopień szczegółowości treści poszczególnych rodzajów map przyrodniczych oraz formę graficzną tych map i ich skale określa się podobnie jak w § 26 ust. 2.
3. Materiałami źródłowymi dla opracowania map przyrodniczych są odpowiednio dostosowane do treści tematycznej materiały wymienione w § 25 ust.

C Z Ę Ś Ć III

OGÓLNE ZASADY PORZĄDKOWE

ROZDZIAŁ VII AKTUALIZACJA MAP

§ 28

1. Mapy podlegają aktualizacji:
 - 1) bieżącej lub
 - 2) okresowej
- Mapa zasadnicza podlega aktualizacji bieżącej i okresowej.
- Aktualizacji okresowej podlegają:
 - 1) mapy topograficzne,
 - 2) wybrane mapy tematyczne w zależności od zaistniałych potrzeb.

§ 29

1. Za aktualizację bieżącą uważa się aktualizację dokonywaną w miarę zachodzących zmian.
2. Za aktualizację okresową uważa się aktualizację dokonywaną w określonych odstępach czasu.

§ 30

Okresy aktualizacji dla poszczególnych map oraz szczegółowe przepisy normujące tok postępowania podają odpowiednie instrukcje, wytyczne techniczne i instrukcje resortowe.

ROZDZIAŁ VIII

ZASADY PROWADZENIA METRYKI MAPY

§ 31

Nowoopracowywany arkusz mapy lub zespół arkuszy mapy powinny posiadać metrykę zawierającą przede wszystkim: charakterystykę osnowy matematycznej, skorowidz wykorzystywanych materiałów i ich opis, opis metod zastosowanych w poszczególnych etapach pracy w kolejności ich realizacji, uwagi kontroli i skorowidz podziału arkuszowego map.

§ 32

Formę formularza metryki oraz szczegółowy wykaz danych, które powinny się znaleźć w metryce, określają wytyczne techniczne dotyczące opracowania i reprodukcji poszczególnych rodzajów map.

§ 33

Metrykę wypełnia się stopniowo od chwili rozpoczęcia opracowania mapy.

§ 34

1. Metryka mapy jest podstawowym dokumentem obrazującym przebieg opracowania danego arkusza lub grupy arkuszy mapy.
2. Metrykę wypełniają wykonawcy po zakończeniu prac, przy czym każdy wpis kończący etap pracy wypełnia wykonawca, a podpisuje jego zwierzchnik.

§ 35

Po wydaniu mapy metrykę przechowuje się wraz z oryginałem redakcyjnym, czystorysem i odbitką mapy.

§ 36

W metryce arkusza mapy podaje się również opis wszelkich późniejszych zmian i uzupełnień wprowadzonych przy aktualizacji oraz datę ich wprowadzenia.

ROZDZIAŁ IX KONTROLA OPRACOWAŃ KARTOGRAFICZNYCH

§ 37

1. Opracowania kartograficzne podlegają dwustopniowej kontroli realizowanej:
 - 1) wycinkowo w toku opracowania mapy,
 - 2) kompleksowo po zakończeniu opracowania mapy.
- Przepisy dotyczące kontroli opracowań kartograficznych określają poszczególne instrukcje K-1, K-2, K-3.

§ 38

1. W toku opracowania mapy powinna być prowadzona kontrola merytoryczna, której zadaniem jest sprawdzenie prawidłowości procesu redakcyjnego oraz zgodności tego procesu z założeniami wstępnymi (z planem redakcyjnym).
2. Kontrola prowadzona w toku opracowania mapy dotyczy w szczególności:
 - 1) prawidłowości i pełności wykorzystania materiałów źródłowych,
 - 2) metodyki opracowania mapy.

§ 39

Kontrola po zakończeniu opracowania mapy dotyczy w szczególności:

- 1) zgodności opracowanej mapy z założeniami podstawowymi zawartymi we właściwej instrukcji technicznej,
- 2) zgodności zakresu treści oraz formy graficznej opracowanej mapy z wymogami instrukcji technicznej właściwej dla danej mapy,
- 3) zgodności stopnia i charakteru zastosowanej generalizacji,

- 4) zgodności treści opracowanej mapy z treścią map w innych skalach (w przypadku map ogólnogeograficznych),
- 5) uwzględnienia ustaleń określonych odrębnymi przepisami.

R O Z D Z I A Ł X

AUTORYZOWANIE OPRACOWAŃ KARTOGRAFICZNYCH

§ 40

Na każdym arkuszu mapy podaje się:

- 1) nazwę instytucji opracowującej i wydającej daną mapę,
- 2) imię i nazwisko osoby odpowiedzialnej za opracowanie danego arkusza mapy,
- 3) rodzaj materiału źródłowego i datę jego aktualności,
- 4) datę ukończenia opracowania mapy,
- 5) datę wydania mapy,
- 6) inne dane wydawnicze określone odrębnymi przepisami.